

dagpengerettigheder, også inden første arbejdstilbud. Disse muligheder ønsker vi udvidet til at omfatte alle former for uddannelse, dvs. at restriktionerne vedrørende undervisning i dagtimerne skal ophæves, og ligeledes skal begrænsningerne på deltagelse i HF-undervisning ophæves, således at man kan deltage i mere end 20 timers undervisning ugentlig.

Den arbejdsløse står til rådighed for arbejdsmarkedet og kan anvises arbejde i denne situation.

ad 3

Det må være op til den enkelte arbejdsløse at beslutte sig for, hvornår et uddannelsesforløb skal starte. Dette kan sikres ved, at uddannelse opfattes som død periode. Den arbejdsløse vil til enhver tid inden første arbejdstilbud kunne påbegynde et uddannelsesforløb og fortsætte i tre år. Ventetider til uddannelser vil således blive et mindre problem, optagelsestidspunkter vil ligeledes betyde mindre, og den arbejdsløse vil få bedre tid til at finde ud af, hvilken uddannelse der passer hende. Det er i øvrigt de samme regler, der gælder for specialarbejderuddannelserne allerede.

ad 4

Så længe 26 ugers reglen eksisterer, er det nødvendigt at bevare retten til at komme i arbejdstilbud, således at arbejdsløse ikke risikerer at ryge ud af arbejdsmarkedet. Men ordningen skal også bevares, fordi det at komme i arbejdstilbud giver muligheden for at få erfaringer med at være på en arbejdsplads. Arbejdsløse, der har været under uddannelse i mange år, vil ofte have mere brug for arbejdspladserfaringer end yderligere uddannelse. Samtidig giver arbejdstilbuddet også mulighed for at tjene lidt flere penge, end man får på understøttelse. Vi skal heller ikke se bort fra, at en del arbejdsløse foretrækker et arbejdstilbud frem for et

tilbud om uddannelse. Det kan skyldes negative erfaringer med uddannelsessystemet, manglende tilskyndelse til efteruddannelse og den skarpe arbejdsdeling mellem håndens og åndens arbejde. En undersøgelse af virkningen af lovbestemmelserne om uddannelsestilbud foretaget i tre amter bekræfter, at der er denne manglende tro på og lyst til at gå i gang med en uddannelse, og kun 6 pct. af målgruppen for uddannelsestilbudsordningen har sagt ja (jf. notat fra Arbejdsministeriet af 14. juli 1986). Når ordningen i den grad er blevet en fiasko, skyldes det selvfølgelig også, at der har været stor mangel på relevante uddannelsestilbud. Løsningen på dette problem er at iværksætte uddannelser, der er tilpasset målgruppen. Men selv nok så megen uddannelse fjerner ikke arbejdsløsheden. Derfor er det vigtigt, at der igen bliver mulighed for at få flere arbejdstilbud. Det skal sikre, at uddannelse ikke bliver en tvang, men et valg, og forhindre, at man mister dagpengeretten, hvis uddannelse ikke fører til arbejde.

Samtidig med at retten til flere arbejdstilbud genindføres, er det vigtigt at fjerne det misbrug af arbejdstilbudsordningen, der har fundet sted fra arbejdsgiverside. Stillinger omfattet af ordningen skal være ekstraordinære, dvs. reelt udvide antallet af ansatte på en arbejdsplads.

ad 5

Samfundsøkonomisk er det en dårlig investering at have flere hundrede tusinde arbejdsløse gående uden at kvalificere sig eller producere. Vi mener, det er fornuftigt at investere i uddannelse, og derfor må det sikres, at de midler, der er afsat til uddannelsestilbudsordningen, bliver inden for uddannelsessystemet. Derudover er det nødvendigt at øge bevillingerne til det ordinære uddannelsessystem, således at den udvidede ret til uddannelse for arbejdsløse også bliver en mulighed i praksis.